

Sygn. akt III SK 23/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Dawid Miąsik (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa G S.A. w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
o nałożenie kary pieniężnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 kwietnia 2016 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 stycznia 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok oraz poprzedzający go wyrok Sądu
Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z
3 lutego 2014 r., i przekazuje sprawę temu Sądowi do ponownego
rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 listopada 2011 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes Urzędu) nałożył na I. S.A. z siedzibą w W. (powód) karę pieniężną w wysokości 2.047.475,10 zł. Powodem nałożenia kary pieniężnej był brak współdziałania powoda z Prezesem Urzędu w trakcie kontroli, przejawiający się usunięciem w toku kontroli przez pracownika powoda pliku dokumentu związanego z jej przedmiotem i zakresem z pierwotnego miejsca na dysku komputerowym do folderu „kosz” na tym dysku, przy użyciu funkcji „usuń”.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł powód, zaskarżając ją w całości. W uzasadnieniu odwołania powód podniósł, że wypełnił wszystkie przesłanki przewidziane w art. 105 d ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 184, dalej jako uokik), co oznacza, że wykazał się współdziałaniem w trakcie kontroli, gdyż katalog przesłanek przewidziany w tym przepisie jest katalogiem zamkniętym. Powód zaznaczył ponadto, że sporny plik nie został trwale usunięty z dysku twardego komputera, a jedynie przeniesiony z pierwotnego miejsca na dysku do folderu „kosz”, co w ocenie powoda nie może zostać uznane za brak współdziałania w trakcie kontroli.

Wyrokiem z 3 lutego 2014 r., Sąd Okręgowy w W. - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił zaskarżoną decyzję Prezesa Urzędu oraz obciążył go kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy oparł się na następujących ustaleniach faktycznych. Prezes Urzędu wszczął 4 stycznia 2010 r. w stosunku do powoda postępowanie wyjaśniające o sygnaturze [...], celem ustalenia czy powód nie dopuścił się naruszenia przepisów uokik. W toku postępowania wyjaśniającego, prowadzonego na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 10 czerwca 2010 r., przeprowadzono w dniach 16-21 czerwca 2010 r. przeszukanie w pomieszczeniach siedziby powodowej spółki przy ulicy W. 25 w W. oraz w oddziale w G. przy ulicy T. 8. W dniu 17 czerwca 2010 r., w trakcie przeszukania laptopa W. B. (pracownika powoda) kontrolujący stwierdzili, że poprzedniego dnia, tj. 16 czerwca około godziny 11 (już po rozpoczęciu kontroli) pracownik ten przeniósł plik z pierwotnego miejsca na dysku laptopa do folderu

„kosz”, przy użyciu funkcji „usuń”. Kontrolerom, mimo skorzystania z funkcji „przywróć”, nie udało się ustalić źródłowego miejsca ulokowania spornego pliku. Pracownik powoda także nie był w stanie wskazać pierwotnego miejsca ulokowania pliku na dysku, jednakże przekazał kontrolującym papierową wersję dokumentu, która wcześniej została już przez kontrolujących zabezpieczona, ponieważ znajdowała się przy biurku tego pracownika (przyczepiona do tablicy korkowej).

Powyższe działanie pracownika powoda zostało uznane przez Prezesa Urzędu za brak współdziałania przy przeprowadzaniu kontroli, co skutkowało wszczęciem 9 marca 2011 r. postępowania o nałożenie kary pieniężnej i wydaniem zaskarżonej decyzji.

W oparciu o ustalony powyżej stan faktyczny Sąd pierwszej instancji stwierdził, że przedmiotem niniejszej sprawy jest spór dotyczący możliwości uznania za brak współdziałania w toku kontroli działania polegającego na przeniesieniu pliku zawierającego elektroniczną wersję dokumentu związanego z jej przedmiotem i zakresem, z pierwotnego miejsca na dysku do folderu „kosz”, przy użyciu funkcji „usuń”. Sąd pierwszej instancji analizując przepisy uokik uznał, że art. 106 ust. 2 uokik stanowi podstawę do nałożenia na przedsiębiorcę kar pieniężnych za naruszenia proceduralne, w tym za brak współdziałania w toku kontroli, zaś art. 105d ust. 1 uokik konkretyzuje ów obowiązek współdziałania, wyznaczając jego granice i zakres, dlatego też przepisy te powinny być rozpatrywane łącznie.

Analizując zamknięty katalog przesłanek współdziałania kontrolowanego w toku kontroli Sąd Okręgowy uznał, że obowiązkiem powoda było udostępnienia akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów lub innych nośników informacji. Jakikolwiek brak współpracy, niezależnie od jego aktywnego bądź biernego charakteru, jest brakiem współdziałania, a jego formą kwalifikowaną jest utrudnianie kontroli. Sąd pierwszej instancji nie podzielił jednak stanowiska Prezesa Urzędu, jakoby opisane powyżej działanie pracownika powoda można było uznać za umyślne utrudnianie kontroli. Działania tego nie można zakwalifikować jako trwałego usunięcia pliku, a jedynie zmianę jego usytuowania na dysku twardym z folderu źródłowego na folder „kosz”. Plik przeniesiony do tego folderu może nadal zostać odczytany, a jego przywrócenie do miejsca źródłowego nie wymaga specjalistycznej wiedzy z

zakresu obsługi komputera. Zdaniem Sądu pierwszej instancji dokument, niezależnie od formy jego prezentacji, można uznać za zniszczony, jeżeli trwale przestanie on istnieć, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, gdyż sporny plik nadal znajdował się na kontrolowanym nośniku informacji. Ponadto, w ocenie Sądu Okręgowego, pojęcie braku współdziałania w toku kontroli powinno być interpretowane w sposób ścisły, analogicznie do wykładni przyjmowanej w postępowaniu karnym. W sytuacji, gdy nośnik informacji, jakim jest laptop pracownika, został przekazany Prezesowi Urzędu nie można mówić o braku współdziałania powoda z organem antymonopolowym, gdyż dostęp do danych znajdujących się na dysku laptopa nie został utrudniony.

Sąd pierwszej instancji nie podzielił także stanowiska Prezesa Urzędu, jakoby motywem działania pracownika powodowej spółki było pozbycie się spornego pliku, a jedynie brak biegłości w obsłudze komputera spowodował, że nie został on trwale usunięty, ponieważ rzeczony pracownik przekazał kontrolującym sporny plik w formie papierowej, a fakt, iż był to ten sam dokument nie został podważony w toku sprawy.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd Okręgowy uznał, iż powód udzielił w toku sprawy żądanych informacji, wypełniając tym samym obowiązek współdziałania z Prezesem Urzędu w toku kontroli.

Apelację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł Prezes Urzędu, zaskarżając go w całości.

Wyrokiem z 30 stycznia 2015 r., Sąd Apelacyjny oddalił apelację Prezesa Urzędu i zasądził na rzecz powoda zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

W ocenie Sądu Apelacyjnego istotą sprawy było ustalenie czy działanie pracownika powoda, polegające na przeniesieniu pliku z jednego folderu do innego, w obrębie tego samego urządzenia przenośnego typu laptop, poprzez skorzystanie z funkcji „usuń”, wyczerpuje znamiona braku współpracy w toku kontroli w rozumieniu art. 106 ust. 2 pkt 3 uokik i uzasadnia nałożenie na przedsiębiorcę kary finansowej.

Sąd drugiej instancji podzielił w całości pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy o konieczności dokonywania wykładni łącznej i ścisłej art. 106 ust. 2 pkt

3 uokik i art. 105 d ust. 1 uokik, z uwagi na penalny charakter art. 106 ust. 2 pkt 3 uokik.

Sąd drugiej instancji podzielił również ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego dokonaną przez Sąd Okręgowy, zgodnie z którą nie doszło do trwałego zniszczenia spornego pliku, a jego przemieszczenie w inne miejsce na elektronicznym nośniku danych nie może zostać uznane za utrudnianie kontroli, o czym dodatkowo świadczy fakt, iż dokument ten został przekazany kontrolującym przez pracownika w formie papierowej. Zdaniem Sądu Apelacyjnego o charakterze dokonywanej czynności świadczy jej rzeczywisty efekt, nie zaś nazwa funkcji w systemie operacyjnym. Wbrew twierdzeniem Prezesa Urzędu funkcja „usuń” w systemie Windows XP Professional, zatem w środowisku operacyjnym używanym przez pracownika powoda, nie służy do trwałego usuwania czy też niszczenia plików, a jedynie do ich przenoszenia w inne miejsce na dysku. Użytkownik systemu operacyjnego przy dokonywaniu tej czynności dodatkowo informowany jest o tym, jaki przyniesie ona efekt. Dopiero skorzystanie z funkcji „opróżnij kosz”, zmiana ustawień folderu „kosz” lub skorzystanie z określonych skrótów klawiszowych powoduje trwałe usunięcie pliku z dysku komputera, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. W ocenie Sądu drugiej instancji działanie pracownika powoda może sugerować jedynie zamiar trwałego zniszczenia pliku w przyszłości, co pozostaje bez znaczenia dla oceny prawnej dokonywanej w niniejszej sprawie, bowiem przepis nie przewiduje możliwości nałożenia kary pieniężnej za ewentualny zamiar usunięcia dokumentu związanego z przedmiotem i zakresem prowadzonej kontroli.

Sąd Apelacyjny nie podzielił także stanowiska Prezesa Urzędu, że działanie pracownika powoda spowodowało utrudnienie w postaci konieczności kopiowania danych binarnych. Jak bowiem zauważył Sąd drugiej instancji, w środowisku operacyjnym Windows istnieje wiele prostych narzędzi umożliwiających przywrócenie pliku przeniesionego do folderu „kosz” na jego miejsce pierwotne, a także jego późniejszą lokalizację, poprzez skorzystanie chociażby z funkcji „wyszukaj plik”. Czynności te należą do podstawowych czynności z zakresu obsługi komputera, a zatem osoby oddelegowane do przeprowadzenia kontroli w zasobach danych komputerowych powinny być z nimi zaznajomione. W ocenie Sądu

Apelacyjnego w realiach niniejszej sprawy nie można przyjąć, że działanie pracownika powoda uniemożliwiło cel przeprowadzenia kontroli, ponieważ sporny plik znajdował się na twardym dysku laptopa, przekazanego przez pracownika powoda do kontroli i istniała realna możliwość jego odczytania.

Skargę kasacyjną na powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego wniósł Prezes Urzędu, zaskarżając go w całości. Prezes Urzędu wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji, przez oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa Urzędu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. W każdym zaś przypadku wniósł o zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Najwyższym.

Skarga kasacyjna została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 106 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 105d ust. 1 uokik, przez błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że usunięcie w toku kontroli, przez skorzystanie z funkcji „usuń” w komputerze, pliku z dokumentem z pierwotnego miejsca na dysku nie stanowi przejawu naruszenia obowiązków wynikających z art. 105d ust. 1 uokik, a w rezultacie, że nie stanowi braku współdziałania w toku kontroli prowadzonej przez Prezesa Urzędu.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powód wniósł o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna Prezesa Urzędu okazała się zasadna. Na wstępie należy przypomnieć, że została ona wniesiona w sprawie zapoczątkowanej decyzją organu ochrony konkurencji o nałożeniu kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 3 uokik za zachowanie polegające na usunięciu przez pracownika powoda w toku kontroli pliku dokumentu związanego z jej przedmiotem i zakresem z pierwotnego miejsca na dysku komputerowym do folderu „kosz” na tym dysku, przy użyciu funkcji „usuń”. Zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przejaw braku

współdziałania powoda z Prezesem Urzędu. Jak słusznie przyjęły Sądy obu instancji, problem prawny powstały na tle stanu faktycznego wyznaczonego przedstawionym powyżej opisem zachowania stanowiącego faktyczną podstawę nałożenia kary pieniężnej na powoda, sprowadza się do rozstrzygnięcia kwestii prawnej, czy opisane wyżej zachowanie wyczerpuje znamiona czynu zagrożonego karą pieniężną, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 3 uokik.

Zdaniem Sądu Najwyższego w obecnym składzie, dla rozstrzygnięcia tego problemu prawnego nieistotne są dywagacje odnoszące się do zasad działania systemu operacyjnego zainstalowanego na laptopie używanym przez pracownika powoda. Kwestia, czy przeniesienie pliku zawierającego elektroniczną wersję dokumentu z folderu roboczego do folderu oznaczonego jako „kosz”, przy użyciu funkcji „usuń”, skutkuje „zniszczeniem” tego dokumentu, czy też jedynie prowadzi do zmiany jego lokalizacji na dysku (i przez to może zostać uznane co najwyżej za czynność przygotowawczą do faktycznego zniszczenia tego dokumentu), nie ma znaczenia dla oceny, czy takie zachowanie stanowi brak współdziałania kontrolowanego z Prezesem Urzędu. Dla tej oceny istotne jest natomiast, czy takie zachowanie narusza sankcjonowany przez art. 106 ust. 2 pkt 3 uokik obowiązek współdziałania kontrolowanego z organem antymonopolowym, którego zakres wyznaczają przepisy art. 105a i n. uokik, w szczególności art. 105d ust. 1 uokik.

Sądy obu instancji trafnie przyjęły (w ślad za jednolitym stanowiskiem piśmiennictwa), że art. 106 ust. 2 pkt 3 uokik powinien być stosowany łącznie z art. 105d uokik. Ten ostatni przepis wymienia obowiązki, jakie spoczywają na kontrolowanym podmiocie. Katalog ten jest zamknięty, choć w piśmiennictwie prawidłowo wskazuje się, że przysługujące kontrolującym oraz osobom upoważnionym do udziału w kontroli prawo żądania udostępnienia akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów i nośników informacji związanych z przedmiotem kontroli oraz ich odpisów i wyciągów, a także sporządzania z nich notatek (którego odzwierciedleniem są obowiązki wyliczone w art. 105d ust. 1 uokik), jest uprawnieniem o bardzo szerokim zasięgu. Uprawnienie to, jak wskazuje doktryna, pozwala kontrolującym na uzyskanie dostępu i przeglądanie w zasadzie wszelkich dokumentów znajdujących się w posiadaniu kontrolowanego. W szczególności zaś, organowi ochrony konkurencji należy zapewnić dostęp do

e-maili, plików i dokumentów znajdujących się np. na twardych dyskach komputerów kontrolowanego, serwerach, w tym serwerach danych, płytach CD, DVD, przenośnych twardych dyskach oraz urządzeniach USB.

Należy jednak zwrócić uwagę, że karze pieniężnej nie podlega samo niewykonanie obowiązków kontrolowanego, lecz brak współdziałania kontrolowanego w trakcie kontroli, przy wykonywaniu ciężących na nim obowiązków. Oznacza to, że sankcjonowane jest nie tyle proste niewykonanie obowiązków ciężących na kontrolowanym, ale brak aktywnej współpracy z organem przy realizacji jego uprawnień w tym zakresie. Powoduje to, że choć obowiązki, o których mowa w art. 105d uokik, mają podstawowe znaczenie dla wyznaczeniu zakresu wymaganego współdziałania, to jednak nie są one decydujące dla oceny, czy przedsiębiorca „współdziałał” z organem antymonopolowym. W piśmiennictwie trafnie przyjmuje się, że pojęcie współdziałania w toku kontroli jest pojęciem szerokim. Brak współdziałania to zarówno uchylenia się od obowiązków kontrolowanego, jak i utrudnianie czynności kontrolnych przez działanie w określony sposób. Brak współdziałania może przybrać postać działania jak i zaniechania pewnych działań, do których kontrolowany jest zobowiązany w toku kontroli. Przede wszystkim jednak, skoro sankcji podlega brak współdziałania („nie współdziała”), to przedmiotem oceny przy stosowaniu art. 106 ust. 2 pkt 3 uokik jest sposób wywiązania się przez kontrolowanego z ciężących na nim obowiązków. Współdziałanie polega bowiem na działaniu z kimś, pracowaniu wspólnie z kimś, pomaganiu komuś w jakiejś działalności. Brak współdziałania przejawia się zaś w tym, że kontrolowany (jego pracownicy) nie pomagają Prezesowi Urzędu w przeprowadzeniu kontroli (w zakresie wynikającym z obowiązków ciężących na kontrolowanym), nie pracują wspólnie nad zrealizowaniem celu tej kontroli.

Zdaniem Sądu Najwyższego, skoro przedsiębiorca ma współdziałać przy udostępnianiu akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów lub innych nośników danych, to wszelkie zachowanie, w wyniku którego organ ochrony konkurencji nie otrzymuje dostępu do dokumentu, należy uznać za brak współdziałania. Jeżeli w toku kontroli kontrolowany zostaje zobowiązany do udostępnienia nośników elektronicznych zawierających dokumenty w wersji elektronicznej a okaże się, że w czasie trwającej kontroli niektóre dokumenty zostały usunięte (definitywnie) lub

przeniesione do folderu „kosz”, to jest to przejaw braku współpracy z Prezesem Urzędu przy przeprowadzaniu kontroli, polegający na niewykonaniu obowiązku udostępniania dokumentu w wersji elektronicznej. Na przedsiębiorcy ciąży bowiem obowiązek niezwłocznego przekazania dokumentów kontrolującemu. Zabiegi polegające na zmianie lokalizacji plików na dysku komputerowym stanowią przejaw braku współdziałania niezależnie od tego, czy plik przeniesiony do danego folderu można odzyskać. Jedynie gdyby plik został zlokalizowany po przywróceniu do pierwotnej lokalizacji w wyniku współpracy powoda (jego pracownika) z kontrolującym, można by rozważyć, czy jest to okoliczność rzutuująca na ocenę zasadności fakultatywnego nałożenia kary pieniężnej.

W niniejszej sprawie, o współdziałaniu powoda z Prezesem Urzędu można mówić w odniesieniu do działań powoda mających na celu odzyskanie „usuniętego” pliku (co może mieć znaczenie na etapie oceny proporcjonalności wymierzonej kary). Nie zmienia to jednak faktu, że w wyniku działań pracownika powoda podjętych w toku kontroli organ nie mógł zapoznać się z treścią dokumentu „przeniesionego do folderu kosz”. Nawet jeżeli niemożność odnalezienia pliku po przywróceniu go do pierwotnej lokalizacji była efektem nieudolności informatycznej służb organu, to powoda obciąża okoliczność „przeniesienia” pliku do folderu „kosz” i niemożność odnalezienia tego pliku po jego przywróceniu za pomocą stosownej komendy w systemie Windows, gdyż to wspomniane „przeniesienie pliku” doprowadziło do tego, że organ ochrony konkurencji nie uzyskał dostępu do dokumentu w wersji elektronicznej.

Podkreślić przy tym ponownie należy, że kara pieniężna w niniejszej sprawie nie została nałożona na powoda za usunięcie (nieudolne usunięcie) pliku zawierającego elektroniczną wersję dokumentu objętego przedmiotem kontroli, lecz za brak współdziałania z organem. Zdaniem Sądu Najwyższego, zakwestionowane w decyzji Prezesa Urzędu zachowanie pracownika powoda stanowiło przejaw braku współdziałania kontrolowanego w toku kontroli, ponieważ zmusiło organ ochrony konkurencji do dokonywania dodatkowych, nadzwyczajnych czynności, aby zrealizować uprawnienia przysługujące mu w toku kontroli. Przeniesienie pliku do folderu „kosz” w trakcie trwania kontroli prowadzonej na podstawie art.105a uokik stanowi w ocenie Sądu Najwyższego przejaw utrudniania czynności

kontrolnych, gdyż zmusza organ do podejmowania „nadprogramowych” czynności ukierunkowanych na zapoznanie się z treścią przeniesionego w ten sposób dokumentu, których to czynności organ nie musiałby podejmować, gdyby plik nie został przeniesiony do folderu „kosz”. Okoliczność, że według oświadczenia powoda (jego pracownika) usunięty i niezlokalizowany po przywróceniu dokument ma taką samą treść jak dokument w wersji papierowej zabezpieczony przez organ nie ma znaczenia dla oceny, czy doszło do wypełnienia dyspozycji art. 106 ust. 2 pkt 3 uokik.

W uzupełnieniu powyższego wyводу należy zwrócić uwagę, że z dotychczasowego orzecnictwa Sądu Najwyższego dotyczącego kar pieniężnych nakładanych za naruszenie obowiązku współdziałania przedsiębiorcy z organem antymonopolowym wynika, że wywiązanie się podmiotu kontrolowanego przez Prezesa Urzędu z tego obowiązku polega na zapewnieniu wglądu do wszelkich dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz na sporządzeniu kopii dokumentów wskazanych przez kontrolującego (wyrok Sądu Najwyższego z 7 maja 2004 r., III SK 35/04, OSN Zbiór Urzędowy IPUSiSP 2005 nr 7, poz. 103). Orzecznictwo to, choć wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (jednolity tekst: Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080, z późn. zm., dalej jako uokik z 2000 r.) zachowuje aktualność, ponieważ art. 101 ust. 2 pkt 3 uokik z 2000 r. (zgodnie z którym karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który „nie współdziała w toku kontroli prowadzonej w ramach postępowania na podstawie art. 57, z zastrzeżeniem art. 59 ust. 2”) był analogicznie sformułowany do stosowanego w niniejszej sprawie art. 106 ust. 2 pkt 3 uokik w brzmieniu sprzed 18 stycznia 2015 r. (karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który „nie współdziała w toku kontroli prowadzonej w ramach postępowania na podstawie art. 105a, z zastrzeżeniem art. 105d ust. 2”, a w poprzednim brzmieniu „nie współdziała w toku kontroli prowadzonej w ramach postępowania na podstawie art. 62, z zastrzeżeniem art. 65 ust. 2”). Z wyroku w sprawie III SK 35/04 wynika, że opisane powyżej zachowanie pracownika powoda, w konsekwencji którego organ antymonopolowy nie mógł zapoznać się z treścią dokumentu elektronicznego przeniesionego do folderu „kosz”, należy uznać za naruszenie obowiązku współdziałania przedsiębiorcy z Prezesem Urzędu,

ponieważ organowi nie zapewniono dostępu (i wglądu) do tego właśnie dokumentu. Nie można przy tym podzielić argumentacji Sądu drugiej instancji, zgodnie z którą przekazany organowi dokument w wersji papierowej był tym samym dokumentem, co dokument w wersji elektronicznej, do którego dostępu Prezes Urzędu nie uzyskał (z powodu przeniesienia go przez pracownika powoda do folderu „kosz” i niemożności zapoznania się z jego treścią po skorzystaniu z funkcji „przywróć dokument”). Nie ma bowiem możliwości weryfikacji, czy przekazany Prezesowi Urzędu dokument w wersji papierowej stanowi rzeczywiście wydruk dokumentu w wersji elektronicznej, do którego dostępu organ nie uzyskał.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok oraz poprzedzający go wyrok Sądu Okręgowego i przekazał sprawę Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, ponieważ sprawa nie dojrzała do wydania orzeczenia reformatoryjnego, ze względu na konieczność oceny proporcjonalności wymierzonej kary pieniężnej.

kc